

ВОЛИНСЬКІ ЄПАРХІАЛЬНІ ВІДОМОСТІ

За єдину помісну Українську
православну церкву!

Часопис Волинської єпархії
Православної церкви України

№ 12 (181) грудень 2019 р.

105-річчя храму Благовіщення Пресвятої Богородиці в с. Раків Ліс Камінь-Каширського благочиння. Як відзначали ювілей і відпустовий празник – читайте на с. 5

З ЦЕРКОВНОГО КАЛЕНДАРЯ

9 грудня – преподобного Якова Пустельника

Святий Яків жив у V столітті, трудився на горі, недалеко від міста Кірр у Сирії. Був учнем святого Марона. Жив просто неба, на очах у всіх. Незважаючи на важку хворобу шлунка і пов'язані з нею фізичні страждання, приймав усіх, хто приходив до нього. Коли недуга Якова посилилася, жителі Кірра доставили його в один із місцевих монастирів, однак, прийшовши в себе, подвижник попросив віднести його назад на пагорб.

Яків Пустельник носив на тілі залізни вериги (ланцюги) та одіж із кінського волосу – власняницю. Окремі монахи надягли це для упокорювання плоті. Яків лише ввечері їв замочену

у воді сочевицю; часто взимку, стоячи на колінах, так що сніг повністю засипав його, молився безперервно три дні і три ночі. Такими подвигами він досягнув високої духовної досконалості, отримавши від Господа владу над бісами, дар зцілень і навіть воскресіння покійних. Вода, благословенна ним, стала цілющою.

Пустельник зазнав багато випробувань: протягом 10 днів біс не давав йому їсти хліба, іншого разу довго страждав від спраги.

Преподобний, незважаючи на хвороби та випробування, прожив довге життя й у похилому віці мирно відійшов до Господа.

Віталій КЛИМЧУК

Наша газета – у Вашу скриньку чи на монітор

Боголюб'язний читачу! Наш часопис – корисний засіб у духовному житті православного християнина. Щоб ця релігійна газета надходила Вам додому – випишіть її в будь-якому поштовому відділенні області, починаючи з будь-якого місяця.

Вартість одного примірника з доставкою – **6 грн 80 к.** (без вартості приймання передплати). Індекс у поштовому каталозі обласної періодики – **91241**. Ця ж газета в електронному вигляді, архів її основних публікацій, радіопередач та інших аудіо-, відео- і текстових документів, церковні новини тощо – в інтернеті за адресою: www.pravoslaviavolyni.org.ua

ХРОНІКА

«Там діє закон любові», –
капелан про фронт

Протоіерей Іван Зеленко, старовивісний декан і військовий священник, поділився спогадами про перебування у зоні АТО/ООС із газетою «Волинь» (volyn.com.ua).

«Поїхав на фронт один раз – і вже неможливо зупинитись», – зізнається о. Іван. Адже там тебе чекають воїни, яким необхідна підтримка та допомога.

«Ідемо туди, коли бачимо їхні мужні усмішки – радіємо. Там діє закон любові. Без сумнівів, на війні всі почуття загострюються. І добре, якщо ти можеш розділити страждання людини. Коли простягаєш руку, і в тих обіймах є тепло, яке допоможе зберегти життя одне одного. Щоразу, коли молюся, я ніби обіймаю тих, хто зараз в окопах», – розповідає капелан.

Повністю матеріал можна прочитати на епархіальному сайті Pravoslavivolyeni.org.ua, у розділі «Статті».

Владика Михайл про хеловін:

Скажімо «ні!» поклонінню дияволу

Митрополит Луцький і Волинський знову, як і торік, звертався до всіх мирян щодо так званого святкування хеловіну.

У документі, зокрема, говориться: «Останніми роками у зв'язку з політикою відкритості, руху нашої держави у європейській і трансатлантичний простір українське суспільство стало більше уваги приділяти тим цінностям, котрих нам довгий час не вистачало: поваги до законів, до людської гідності, викоренення корупції тощо. Разом з тим, на превеликий жаль, до нас тепер безперешкодно приходять із Заходу і негативні явища. Серед них – „свято“ нечистої сили хеловін».

Керуючий епархією застеріг: «Декому здається, що хеловін – то лише гра з використанням жахливих масок і костюмів, тож, мовляв, нічого гріховного, демонічного в цьому нема. Проте насправді основа хеловіну – поклоніння силам тьми, дияволу і його прислужникам, що нині набуло начебто карнавного вигляду». Адже походження цього святкування – язичницьке вшанування сатани і бісів у давніх кельтських племенах, що згодом перетворилось на частину американізму й нині прищеплюється по всьому світу національним культурам.

Останніми роками хеловін і в Україні «набув характеру епідемії: день нечистої сили масово й відкрито стали відзначати у відпочинкових комплексах, ресторанах і кафе, вищих навчальних закладах, подекуди навіть у школах і дитячих садках. Обслуговуючий персонал, студентів і школярів, у супереч їхнім християнським переконанням, змушують розмальовуватись, одягатись у потворні костюми й брати участь у цій дияволаді».

Тож митрополит Михайл настійно просив православних «не бути самим серед учасників хеловіну і не змушувати й не радити іншим – чи то колегам, чи друзям, чи підлеглим».

«Будьмо пильні, бо ворог роду людського не спить і використовує будь-які можливості, аби збити нас зі шляху до Небесного Царства!» – заклик керуючий епархією.

До речі, на засіданні Всеукраїнської ради церков і релігійних організацій (куди входять різні конфесії) їх представники застерegli всіх громадян, особливо керівників закладів освіти, вчителів і батьків, від «святкування» хеловіну, бо це духовно небезпечно і чужа для України традиція.

Повністю зі зверненням високопреосвященного можна ознайомитися на епархіальному сайті Pravoslavivolyeni.org.ua, у розділі «Документи».

**Священники взяли участь
в іконознавчій конференції**

Проректор з наукової роботи Волинської православної богословської академії протоіерей Владислав Фувльєс і декан богословського факультету протоіерей Василь Лозовицький були учасниками XXVI Міжнародної наукової конференції «Волинська ікона: дослідження та реставрація». Про це повідомив сайт Vpba.edu.ua.

З ЦЕРКОВНОГО КАЛЕНДАРЯ

16 грудня –

преподобного Іоана Мовчальника

Святий Іван народився в місті Нікополі Вірменському 454 року в сім'ї великого воєначальника. Хлопчик рано почав вивчати Святе Писання і всім серцем любив усамітнення і молитву. Після смерті батьків юнакові дісталася спадщина, яку він витратив, щоб побудувати церкву в ім'я Пресвятої Богородиці. З 18 літ разом із десятима ченцями жив при церкві в разі й молитві.

На прохання громадян міста Колонії митрополит Севастійський висвятив двадцятивосьмирічного Іоана в єпископа. На десятому році єпископства владу у Вірменії прийняв Пазинік, чоловік сестри святителя – Марії. Новий правитель став владно втручатися в

духовні й церковні справи. У Церкві почалися негаразди. Тоді владика Іоан відправився в Константинополь і через архієпископа просив імператора Зенона захистити Вірменську Церкву від грубих посягань.

Преосвященного вимотували питання світського характеру, тому він таємно залишив єпископію і відплив у Єрусалим. Зі слезами він просив Бога вказати місце, де б міг жити і спасатися. Яскрава зірка привела Іоана в лавру Преподобного Сави. Святитель приховав своє єпископське достоїнство і був прийнятий до числа братії простим послуш-

24 жовтня під час відкриття до присутніх звернувся о. Владислав. Він наголосив на важливості дослідження сакрального мистецтва України та Волинського краю, подякував за самовіддану працю й жертвну любов до вітчизняних церковних пам'яток.

У конференції взяли участь 45 мистецтвознавців, істориків, музейних працівників та реставраторів з України, Росії, Білорусі, Польщі. Захід відбувся у Музеї волинської ікони. По завершенню конференції видано науковий збірник, до якого увійшли матеріали з каталогізації, іконографії, історії, атрибування, рентенографування, хіміко-технологічних досліджень пам'яток сакрального мистецтва Волині, а також Галичини, Слобожанщини.

**У Підгайцях ушанували
святого покровителя капеланів**

25 жовтня – день пам'яті святителя Мартина Милостивого, єпископа Турського, засновника і покровителя капеланства.

Цього дня, як повідомив головний військовий капелан епархії протоіерей Михайло Бучак, у храмі Іоана Воїна с. Підгайці Луцького районного деканату (настоятель – протоіерей Іван Гурев) з благословіння митрополита Луцького і Волинського Михайла військові священники епархії відслужили молебень за всіх капеланів, воїнів та волонтерів.

Разом з отцем Михайлом молилися камінь-каширський декан протоіерей Володимир Мицько та інші душпастирі.

У слові головний військовий капелан зазначив, що Україна обов'язково переможе. Але тоді, коли матиме міцну віру і перебуватиме постійно з Богом.

Святитель Мартин Милостивий, єпископ Турський, жив у Галлії (теперішня Франція) в IV ст. Він названий Милостивим за свою благодійність і піклування про бідних. Мав дар прозорливості й чудотворення.

До прийняття чернецтва Мартин був воєначальником при імператорові Юліану Відступнику (361–363) і відрізнявся хоробрістю.

У 338 році під час перебування в гарнізоні Ам'єна він у люту зимову холоднечу зустрів жebraка і щоб зігріти його, віддав йому по-

ником. Більше чотирьох років він виконував найважчі послухи на монастирському будівництві. Зрештою, святителю довелося відкрити свою таємницю Патріархві Єрусалимському Іллі.

З благословення преподобний прийняв обітницю мовчання. Чотири роки святий Іоан провів у келії, де нікого не приймав, і навіть не виходив у церкву. Згодом залишив лавру і пішов у пустелю, де провів більше дев'яти років, харчуючись тільки травами. Потім преподобний повернувся в обитель і провів у лаврі Преподобного Сави більше шістдесяти років. За його молитвами відбувалося багато чудес: таємні думки людей були для святителя явними, він зціляв хворих і біснуватих.

Пішов із життя Іоан Мовчальник мирно у віці 104 роки.

Віталій КЛИМЧУК

**На фото автора: печери біля лаври
Преподобного Сави, в яких жив Іоан Мовчальник**

ловину свого плаща (латинською така накидка називається *капа*). Вночі уві сні побачив Христа, одягненого в його плащ, який сказав ангелам: «Дивіться, Мене Мартин одягнув». Пізніше друга половина капи святого Мартина стала предметом шанування у французькій армії. Для неї був створений похідний храм, який назвали «капелою», а священника, який служив у цьому храмі, почали називати *capellanus*, капелан.

**Керуючий епархією освятив
приватну школу «Портал»**

Митрополит Луцький і Волинський Михайл 25 жовтня відправив чин освячення приміщення, де навчатимуться діти нової альтернативної школи «Портал». Про це повідомив сайт Vpba.edu.ua.

Після освячення у своєму слові архієрей зазначив, що Церква і школа мають певну спорідненість, тому що вони виховують людину. І не тільки виховують, а показують шлях до знань, які вони зможуть отримати самі, – це людська душа і бібліотека. «Хочеш пізнати світ – пізнай самого себе. Хочеш пізнати закони світу – іди в бібліотеку», – наголошує архієрей.

Школу «Портал» розташовано за адресою: Луцьк, Градний узвіз, 5 (будівля Волинської православної богословської академії). Навчання здійснюється для дітей дошкільного віку та молодших класів. За детальшою інформацією можна звернутися за телефонами (099) 442-75-54, (097) 309-79-72 або ж на сайті закладу portal-school.education.

**Високопреосвященний:
Любіть, як Микола Святоша**

27 жовтня, в день цього угодника, який був князем Луцьким, митрополит Михайл поставив його життя за приклад, виголошуючи недільну проповідь у кафедральному соборі Святої Трійці.

Владика підкреслив, що лише смілива людина може, будучи при владі, визнати свої помилки та піти їх замолювати. Так зробив Микола Святоша: був князем, а змінив життя й прийняв чернецтво.

У нього вийшло не лише бути добрим князем, якого тепло згадували піддані,

а й ченцем, якого по смерті канонізовано. А все тому, що і до управління, і до монашества приступав із великою любов'ю. І цього нам потрібно вчитися у нього. Усе, що ми робимо, ми повинні виконувати сумлінно та з любов'ю, сказав архієрей.

**Відзначили 75-ліття визволення
України від нацистських загарбників**

З нагоди ювілейної річниці на луцькому меморіалі «Вічна слава» відслужено панахиду за постраждалими від Другої світової війни.

Молитву очолив міський декан протоіерей Михайло Оніщук 28 жовтня. Взяли участь ветерани, представники влади і громадськості, небадужі лучани.

**Наш владика очолив
синодальний підрозділ**

29 жовтня на засіданні Священного Синоду митрополита Луцького і Волинського Михайла призначено керувати новоствореною комісією з питань монастирів та чернецтва.

До його наступного засідання високопреосвященний має подати пропозиції щодо персонального складу комісії. Добре відомо, що в нашій епархії напрацьовано чималий досвід у відновленні старих і спорудженні нових обитель, налагодженні монашого життя.

Окрім того, виконувачем обов'язки голови щойно створеного синодального видавничо-просвітницького управління призначено священника Івана Сидора, клірика Київської епархії родом із Горохова. Управління нашої епархії давно чекало, що з'явиться такий підрозділ, бо маємо чималий напрацювання і в цій галузі, тому готові ділитися досвідом. На жаль, наші проекти довгими роками не розглядалися у патріархії УПЦ КП, тож надіємося, що в ПЦУ становище зміниться.

Заступником голови богословсько-літургічної комісії став єпископ Кропивницький і Голованівський Марк (Левків), випускник Волинської духовної семінарії Київського патріархату, якого волиняни пам'ятають як першого ігумена відродженого Жидичинського монастиря.

З усіма рішеннями цього засідання Синоду можна ознайомитися на сайті pomisna.info.

**Капелан – про силу молитви
в солдатських окопах**

Протоіерей Володимир Мицько, камінь-каширський декан і військовий священник, учергове повернувшись із зони бойових дій, поділився враженнями з журналістами громадсько-політичної газети й інтернет-видання «Полісся» (polissia.net).

Зокрема, душпастир зазначив, що і на шостому році війни військовослужбовцям потрібна духовна підтримка. Адже бійці постійно стикаються із труднощами війни. Тому о. Володимир постійно бачить щире бажання наших захисників бути причетними до життя церкви, спілкуватися зі священнослужителями, отримувати духовні настанови, поради.

За його словами, місія священника, що в армії, що тут, на мирній землі, – бути апостолом. «Солдатам потрібно розповідати про віру, про Господа. Без сумніву. Але робити це, вважаю, слід завше з любов'ю, розумінням, усвідомленням того, що світогляд у кожного різний», – упевнений душпастир. В умовах, коли щодня відчуваєш подих смерті, важко морально самому вистояти і не зламатися. Саме тому для військовослужбовців важливо чути слово віри, виговоритися, вилити душу невійськової людині, помолитися, посповідатися.

Повністю публікацію можна прочитати на епархіальному сайті Pravoslavivolyeni.org.ua, у розділі «Статті».

**Проповідь архієрея:
Я за дружність нашої молитви**

Виголошуючи казання, митрополит Луцький і Волинський Михайл наголосив на єдності й силі спільної молитви. Про це владика говорив 3 листопада, в неділю 20-ту після П'ятдесятниці, на завершення Божественної літургії в кафедральному соборі Святої Трійці.

ХРОНІКА

Продовження. Початок на с. 2

Високопреосвященний розповідав про силу спільних молитовних прохань. А вже разом, у єдності ми можемо не просто посилити нашу розмову з Богом, а випросити в Господа те, що нам потрібно. Тому під час Богослужіння мирянам варто співати разом із хором і священнослужителями. Не перекикувати їх, а промовляти молитву. І тоді, «коли молитва буде спільна, ми будемо більш упевнені, що її почув Бог», – пояснює керуючий єпархією.

Також владику зауважив, що після молитви «Отче наш» більша частина присутніх покидає церкву. А це неправильно. «Я за дружність нашої молитви», – говорить архієрей. Не просто зібралися у храмі з дев'ятью до одинадцять, а разом просимо у Господа милосердя. Від початку і до кінця. У таких випадках варто пам'ятати: якщо ти полишив Божий дім, в останній момент може зайти Христос і роздавати дари, а тебе вже нема, переконає митрополит.

Відбулася чергова поїздка капеланів на Донбас

Військові священники та волонтери Луцького районного деканату з благословіння митрополита Луцького і Волинського Михайла 3–7 листопада побували в зоні проведення операції Об'єднаних сил.

Декан протоієрей Володимир Присяжнюк, протоієрей Валерій Владика, Іван Гурев, Андрій Мовчанюк, Роман Нестер та священник Сергій Мельничук відвідали бійців Збройних сил України в містах Авдіївка, Волноваха, Гранітне, Красногорівка та Мар'їнка, що на Донеччині.

Військовикам передано медичне спорядження, іншу гуманітарну допомогу. А школярі переказали виготовлені власноруч сувеніри. Учні села Романів Луцького району взяли участь у телемості Луцьк–Мар'їнка: діти спілкувалися між собою через скайп і запросили юних донеччан у гості.

Душпастирі також відвідали місце трагічної загибелі пасажирів автобуса Златоустівка–Донецьк, обстріляного у 2015 році, й молитовно вшанували убієнних.

Цього разу до наших капеланів долучився єпископ Ужгородський та Закарпатський Варсонофій, який із капеланською місією провідав військовослужбовців 128-ї ОГШБ із Закарпаття, що нині виконують ратний труд на Донеччині.

Було відправлено Божественну літургію у храмі Святителя і чудотворця Миколая в м. Волноваха, настоятелем якого є волинянин ігумен Макарій (Дядюсь). Із подячним словом звернувся до громади о. Володимир Присяжнюк. Він говорив про любов, яка спонукає приїжджати і творити добрі справи. Це можуть бути прості на вигляд речі, але виконані з душевною теплотою. Побажав, щоб цим почуттям наповнювалися наші серця, а отцеві настоятелю – підтримки від парафіян.

Церкву побудовано на честь бійців 51-ї окремої механізованої бригади, які загинули поблизу цього місця.

До Дня працівників культури та майстрів народного мистецтва

Із благословіння митрополита Луцького і Волинського Михайла в урочистості з цієї нагоди взяв участь голова інформаційно-видавничого центру єпархії протоієрей Віталій Собко.

Під час заходу 7 листопада в Палаці культури обласного центру відбулася рейтингова акція «Кращий в культурі» та концерт камерного оркестру «Віртуози Києва».

Торчин: священник на презентації книги

Протоієрей Степан Деленів, настоятель торчинської парафії Першомученика і архидиякона Стефана Луцького районного деканату, 7 листопада побував на презентації книги Лесі Блаватовської «Всі хочуть жити довго в доброму здоров'ї».

Як повідомив душпастир, перед початком заходу він прочитав молитву, а в слові побажав натхнення авторці.

Леся Блаватовська (справжнє ім'я Лариса Волошенко) – уродженка села

ЄДИНА ЦЕРКВА НАСТУПНИМИ СТАЛИ АФРИКАНЦІ

Після Вселенського патріархату й Церкви Еллади автокефалію ПЦУ визнав Олександрійський патріархат, що об'єднує православних Чорного континенту.

Олександрійський, або ж Александрійський патріархат називається так тому, що за часів поширення християнства в перші віки нашої ери найбільшим містом Єгипту й усієї Північної Африки була Олександрія (Александрія).

Цю автокефальну Церкву заснував у 42 році євангеліст Марк; її самостійність було визнано в 451-му. Нова віра міцно закріпилася у цих краях, Єгипет став батьківщиною християнського чернецтва, Олександрія – осередком богослів'я та різноманітної вченості сповідників Ісуса. Вага північноафриканського православ'я, попри численні розколи, була настільки великою, що Олександрію вважали другим центром нашої Церкви після Рима. І нині в диптиху, тобто переліку автокефальних Церков, Олександрійський патріархат стоїть другим після Вселенського. Олександрійський Патріарх, єдиний з усіх православних ієрархів, із тих давніх часів має титул *papa*.

Нині його осідки знаходяться і традиційно в Олександрії, і в сучасній столиці Єгипту Каїрі, але охоплює Церква не тільки Єгипет, як було раніше, а й увесь континент.

У XX – на початку XXI століть православ'я в Африці неабияк розвинулось. У попередні віки під тиском ісламу залишилась усього кількатисячна громада, що мала шість храмів. Тепер же Олександрійський патріархат перетворився на семимільйонний, що окормлює не тільки греків і почати арабів на півночі, а й десятки народів так званої Чорної Африки. (Рух негрів за сповідування православ'я розпочався у 1930 році в Уганді.) А вже ж, близько тисячі парафій на весь континент і прилеглі острови – наче й небагато, але ж усе дається в порівнянні.

Численні, хоча переважно зовсім бідненькі церкви зводяться в багатьох країнах,

не відчуваючи ніякого спротиву з боку властей, а часто-густо й користуючись їхньою підтримкою. Із місцевого язичництва до православ'я переходять цілими племенами. Повсюди служать місцевими мовами: і тими, що мають літературну традицію, як-от суахілі, так і «новописьменними». Здебільшого Служебник, Євангеліє, перекладені на говірки наvernених племен, є взагалі першими книгами, які читають і чують по-рідному ці народи.

До православних служб у цих краях уведено елементи невідомої культури негрів: у певних частинах відправ їм дозволено плескати в долоні, пританцювувати під звуки барабанів-тамтамів, в іконописі використовують прийоми негритянського мистецтва. Всюди на літургіях тут радісно, всюди усмішки! Це вельми відрізняється від знайомої нам картини, що на півночі Африки: храми із роззолоченими іконостасами, поважними священниками, із протяжними та витонченими грецькою й арабською мовами.

Останніми десятиріччями в цьому патріархаті відкрився ряд монастирів, переважно невеликих і здебільшого в «чорній» частині. У столиці Кенії Найробі діє семінарія.

11 вересня 2004 року в цій помісній Церкві скоїлась велика біда, котра могла загальмувати весь розвиток. Вертоліт із Патріархом Олександрійським і Папою всієї Африки Петром VII та рядом членів Священного Синоду зазнав катастрофи, всі загинули. Проте рішучі зміни не обірвалися. Новими владиками було обрано й чорношкірих, а 116-м Предстоятелем Патріархату – митрополита Зімбаввійського Феодора (Хорейфакіса), який очолює його й донині.

Саме підпис цього ієрарха стоїть під документом, яким визнається автокефалія ПЦУ. Його Святість народився 1954 року в сільській родині на острові Крит. У 1973-му прийняв чернецтво, із 1990-го – єпископ. У 1985–1990 роках виконував служіння патріаршого екзарха в РПЦ (в Одесі). Закінчив богословський факультет Солунського університету, навчався в Одеському університеті, знає російську мову. Владика Феодор багато трудився як місіонер у різних країнах Африки. І нині бурхливий розвиток Олександрійської Церкви багато в чому завдячується трудом Блаженнішого.

Віктор ГРЕБЕНЮК
На фото: Наші чорношкірі одновірці. Патріарх Феодор II

ВАРТО ЗНАТИ ПЕРШИЙ ВИПУСК НОВОЇ ЕПАРХІАЛЬНОЇ ТЕЛЕПЕРЕДАЧІ

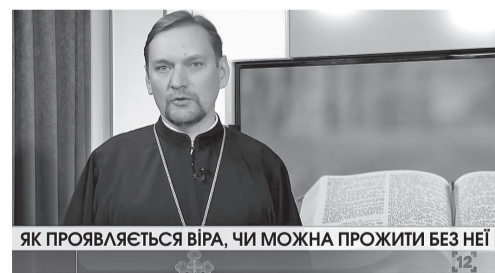
Вийшла в ефір передача «Духовна абетка»: розпочався спільний проект телестудії «Собор» Волинської єпархії ПЦУ і «12 каналу».

Виробництво програми здійснюють із благословіння митрополита Луцького і Волинського Михайла, за підтримки компанії «WEST AUTO HUB» («Вест авто хаб»).

Редактор програми протоієрей Віктор Пушко відповідав на запитання глядачів: «Священник: чи можна це назвати професією?», «Що таке віра, для чого вона людині?», «Як проявляється віра, чи можна прожити без неї?», «Якщо людина невіруюча – як знайти віру?», «Чому священники радять читати Святе Письмо?», «Як Бог допомагає людині?»

Душпастир говорив (до речі, без жодних технічних «підказок») стисло, добірно, використовуючи різні, часом несподівані посилання, – так, як це може бути цікаво сучасному глядачеві.

«Духовну абетку» транслювали 2 листопада, в суботу, о 20.30. Повторили – 3 листопада, в неділю, о 17.00, та 6 листопада, се-

реду, о 7.00. Передачу можна переглянути на єпархіяльному сайті pravoslaviavolyni.org.ua, у розділі «Відео», або на сторінці 12kanal.com. Наступні випуски – на «12 каналі» у ті ж дні та години.

Надалі формат програми знаватиме змін (розмова в студії, коротке зведення новин єпархії тощо). Запрошуємо пропонувати теми для «Духовної абетки» та ставити запитання. Це можна зробити за номером тел. +380332722182, ел. поштою infosluzhba@ukr.net, через сторінку facebook.com/pravoslaviavolyni.

Віктор ГРЕБЕНЮК

Верховостав, що на Волині, проживає в Торчині. Вона член Всеукраїнського громадського об'єднання «Правозахист», спортивного товариства «Україна», літературної студії «Зорі над Стиром». Авторка багатьох творів.

Презентація відбулася в районному будинку культури. В ній взяли участь представники ОТГ, викладачі шкіл, зацікавлена молодь, інші читачі.

Ознайомитися з цією та іншими книгами Лесі Блаватовської можна в бібліотеках області.

Помолилися за жертв окупантів

Третій рік поспіль в обласному центрі відзначили день пам'яті українських жертв окупаційних режимів.

З цієї нагоди і вшанування великомученика Димитрія Солунського в храмі Новомучеників та сповідників XX століття Замкового Свято-Архангельського чоловічого монастиря (колишня луцька тюрма) під час Божественної літургії братія помолвилася за всіх загиблих в Україні від загарбників.

На Замковій площі, перед пам'ятним знаком жертвам політичних репресій, заупокійну літню відслужив клірик луцької парафії Холмської ікони Богоматері священник Дмитро Черенюк. Вшанували всіх, у кого окупаційні тоталітарні режими відібрали життя.

Учась у заході взяли представники ОДА, Волинської ветеранської спілки політичних в'язнів та репресованих, інші громадські активісти.

День пам'яті українських жертв окупаційних режимів установлено Волинською обласною радою задля відновлення історичної справедливості, збереження національної пам'яті, вшанування українців, які загинули від рук загарбників на Волині та Україні. Відзначають дату щорічно 8 листопада.

У Луцьку вшанували загиблих воїнів

З ініціативи ГО «Члени родин загиблих в АТО „Надія“» та з благословіння митрополита Луцького і Волинського Михайла 10 листопада в обласному центрі відбулося пошанування полеглих бійців.

У кафедральному соборі Святої Трійці відслужили заупокійну літню. Її очолив голова інформаційно-видавничого центру єпархії протоієрей Віталій Собко. З ним молилися представники влади, рідні загиблих воїнів, учасники АТО/ООС та всі небайдужі. А на Алеї почесних поховань (міське кладовище поблизу с. Гаразджа) поминальну молитву проведено настоятелем цвинтарного храму Воскресіння Христового священником Ярославом Черенюком.

Пізніше у Волинському облмуздрамтеатрі ім. Т. Шевченка відбувся вечір «Пам'ятай, Україно, героїв своїх», по закінченню якого учасники поклали квіти до стелі «Герої Небесної сотні. Загинули за єдність України», що на Театральному майдані.

Волинські капелани у школі на Львівщині провели урок

13 листопада військові священники нашої єпархії побували в Дрогобицько-Самбірській єпархії.

Як повідомив настоятель луцької парафії Йоана Хрестителя протоієрей Володимир Труш у «Фейсбуці», у дорогу вирушив він разом із протоієреями Сергієм Ледвовком, Олександром Вронським та священником Євгеном Рудем. Душпастирі на запрошення місцевих капеланів, директора Добромільської ЗОШ І–ІІІ ступенів ім. С. Бандери, що на Старосамбірщині, та з благословіння митрополита Луцького і Волинського Михайла, відслуживши молебень за мир в Україні, взяли участь у відкритому уроці для учнів 9 класу, розповідали про духовно-патріотичне виховання.

Вчитель геометрії зуміла поєднати свій предмет із духовністю, що дуже зацікавило присутніх. А після уроку подивились виставу про Богдана Хмельницького.

Колективу школи гості вручили подяку ГО «Військові капелани Волині» за гідність, патріотизм і волонтерську діяльність.

Закінчення на с. 6

ОБРАЗ «СВЯТА ВАРВАРА»

17 грудня Православна церква особливо вшановує святу Варвару – одну із п'яти жінок, які удостоєні титулу великомучениці.

У 306 році в юному віці у м. Іліополі, що у Малій Азії (тепер Туреччина), вона постраждала за сповідання віри Христової – за присудом місцевої влади її стратив власний батько, жорстокий язичник Діоскор. Відразу після мученицької кончини Варвара була причислена до лику святих великомучениць. Про це розповідає її житіє, яке датується приблизно VII ст. У нас воно розповсюдилося в переказі Якова Ворогінського, автора збірника «Золота легенда» (біля 1275 року).

Шанування святої Варвари на Русь-Україну прийшло разом із християнством. За переказами, у 1108 році мощі угодниці привезла до Києва з Константинополя грецька царівна Варвара, дружина київського князя Михайла-Святополка, правнука Володимира Великого.

На Волині шанування святої набуло особливого поширення у XVII–XVIII ст. Це було пов'язано з діяльністю Луцького православного Хрестовоздвиженського братства. Відомий дослідник історії Волині П. М. Батюшков стверджував, що за митрополита Петра (Могилы) член цього братства, доктор медицини Мозелі привіз із Греції до Луцька мощі Варвари (ліву руку), які зберігалися тут у Чеснохресній церкві.

Свідченням особливого ставлення волинян до великомучениці є велика кількість її образів, створених іконописцями краю. Їх збереглося багато у храмах області, декілька знаходиться в Музеї волинської ікони. Образ святої Варвари XVIII ст., що поповнив музейну колекцію в 2009 р., передано із рядом пам'яток з Миколаївського чоловічого монастиря, що в с. Мильці Старовижівського району. В основному це твори, написані олійними фарбами на полотні, які пред-

ставляють різноманітність сюжетів і художньо-композиційних рішень.

У XVIII ст. наші малярі активно використовували граверні зображення, поширені на Волині, намагалися об'єднати візантійську іконографію зі стильовими напрямками західноєвропейського живопису. Усе це яскраво проявилось в іконі святої Варвари. Митець написав витончений, жіночний образ угодниці в коштовному вбранні. Монументальна постать займає весь простір образу. Великомучениця зображена в повний зріст, майже фронтально, з легким поворотом голови вправо. Лівою рукою вона ніби спирається на меч – знаряддя її страти, тримаючи його трохи позад себе. У граційно піднятій правій руці – зелена пальмова гілка, символ безсмертя серед святих.

Постать Варвари втілює характерні риси малярства того періоду: поетичність образу, своєрідну гармонію і красу аристократичного лику, м'яку пластику і невимушеність природного руху в поставі. Талановитий іконописець ретельно прописує прекрасний лик із білою шкірою, ледь помітним рум'янцем і ніжними рожевими вустами в обрамленні завитого руського волосся, укладеного в зачіску зі спадаючими на спину кучерями. У спокійному погляді злегка опущених великих мигдалеподібних карих очей – скоріше не смиренність, а почуття правоти і гідності. Перед нами – вродлива і шляхетна, величава і вольова, наділена владою земна жінка.

Вона одягнена в розкішне шовкове, оздоблене атласом та золоченою бахромою вбрання. Корона, масивний фігурний пояс, ефес меча – золоті, інкрустовані коштовними каменями; на ногах – сандалії. Але світлі, блакитно-сірі одяги додають образу святої легкості й чистоти, підсилюючи сприйняття її як

небожительки. Яскраво-червоний плащ, який огортає ліве плече і руку та м'якими драперіями спадає позаду, лягаючи на долівку, є символом мучеництва, пролитої крові за Христову віру тут, на землі, але й символом високого становища у Царстві Небесному.

Одяг становить явний контраст із глухим темним, зелено-коричневим поземом ікони. Автор не надає великого значення стафажу (дрібним зображенням у пейзажі), який є лише тлом основної теми. Скоріше, він активно використовує його елементи для житійної оповіді та розкриття символіки.

У правому нижньому куті майстер подає сцену страти Варвари через усикновення мечем. Внизу ліворуч бачимо зображення особливого дому-вежі, яку збудував для своєї доньки Діоскор, щоб ніхто з простих людей не міг спілкуватися з нею, бо всіляко оберігав її від впливу християн. У цій вежі християнка Варвара наказала прорубати три вікна – на честь Святої Трійці.

Великомученицю Варвару вважають захисницею від грому і блискавки, тому часто зображають із чашею в руці (знаменує чашу причастя) як вказівку на вірогідність несподіваної смерті. Угодниця є покровителькою гірників, зброярів і вояків, що також пов'язано з ідеєю порятунку від несподіваної кончини. Освітлений божественним сянням потир у нашому образі художник зображає на хмарині, перенісши дійство у небеса. З блакиті споглядають на святу Варвару янголи, оспівуючи жертвний подвиг прекрасної діви.

Цей образ справді викликає захоплення і піднесення, зміцнює віру, спонукає до щирої молитви.

Ангеліна ВИГОДНИК,
старший науковий співробітник
Музею волинської ікони

«Свята Варвара». XVIII ст. Полотно, олія. Походить із Миколаївського чоловічого монастиря с. Мильці Старовижівського р-ну. Реставровано у 2017 р. в Національному науково-дослідному реставраційному центрі України. Експонується у Музеї волинської ікони в Луцьку.

ДУХОВНА ШКОЛА

У ЄПАРХІЇ ВІДЗНАЧИЛИ СОБОР ВОЛИНСЬКИХ СВЯТИХ ТА АКТОВИЙ ДЕНЬ ВПБА

З нагоди Собору всіх святих землі Волинської, що відзначається 23 жовтня, в Луцьку проведено Богослужіння та урочисті заходи.

Як повідомив сайт *Vrba.org*, напередодні, 22 жовтня, у домовому храмі Всіх святих землі Волинської ВПБА проректор з виховної роботи ієромонах Іларіон (Зборовський), гості та студенти відслужили вечірню з акафістом.

23 жовтня Божественну літургію та подячний молебень у кафедральному соборі Святої Трійці очолив митрополит Луцький і Волинський Михаїл. Із ним, зокрема, молилися: архієпископ Тернопільський і Кременецький Нестор, архієпископ Тернопільський і Бучацький Тихон, єпископ Кропивницький і Голованівський Марк, ректор ВПБА протоієрей Володимир Вакін, представники інших духовних навчальних закладів нашої Церкви.

Тут, у храмі, відбулася посвята першокурсників. Студенти отримали благословення на носіння підрясника, склали присягу, одержали студентські квитки та залікові книжки. Двоє старшокурсників мали священничу та дияконську хіротонії.

Свято продовжилось в актовій залі ВПБА. У вступному слові ректор духовного вишу отець Володимир привітав студентів, викладачів та гостей зі святом, коротко підсумував минулий навчальний рік. Також представив учасникам заходоу фільм про академію.

З вітальним словом до присутніх звернувся: владика

Тихон (Петранюк), ректор Львівської православної богословської академії протоієрей Ярослав Ошудляк, ректор Рівненської духовної семінарії протоієрей Віталій Лотоцький, завідувач богословського відділення Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича протоієрей Микола Щербань, представники Київської православної духовної академії, Дніпровської духовної семінарії, ректор ЧНУ імені Лесі Українки Ігор Коцан, проректор з науково-педагогічної роботи ЛНТУ Сергій Шимчук, голова наглядової ради ПАТ «Луцьксантехмонтаж № 536» та ктитор Академії Віктор Чорнуха.

Далі ректор ВПБА о. Володимир Вакін зачитав документ про удостоєння подяк управління Закарпатської єпархії ПЦУ двом студентам ВПБА.

Митрополит Луцький і Волинський Михаїл з нагоди актового дня та 25-ліття викладацької діяльності вручив канцлерові єпархії протоієрею Миколі Цапу орден III ступеня Рівноапостольного князя Володимира Великого. Також відзначено й інших викладачів. Зокрема, благословенні митрополичі грамоти отримали доцент кафедри церковно-історичних та гуманітарних дисциплін Ігор Сацик і викладач цієї кафедри Оксана Цап.

Владика вручив гранти на оплату навчання студентам-вдінникам.

Грантами Союзу українок Америки на здобуття наукового ступеня відзначено аспірантів та докторантів ВПБА: завідувача кафедри церковно-історичних та гуманітарних дисциплін протоієрея Миколу Цапа та проректора з навчальної роботи протоієрея Ігоря Скибу.

На завершення урочистості керуючий єпархією подякував батькам, що присвятили своїх дітей Богові. Закликав бути стійкими у вірі й любити Церкву Христову.

Проректор з наукової роботи протоієрей Владислав Фультес представив сьомий номер наукового богословсько-історичного фахового журналу «Волинський благовісник».

Відзначення Собору, тобто дня спільного вшанування всіх святих землі Волинської 23 жовтня започатковано 1881 р. – на честь 50-ліття повернення в Православ'я Свято-Успенської Почаївської лаври, яка більше віку перебувала в підпорядкуванні уніатів.

Перелік прославлених Церквою подвижників благочестя, які просіяли на Волині або пов'язані з нею, починають рівноапостольні першовчителі слов'ян Кирило та Мефодій. Цей сонм поповнюється новими іменами. Зокрема, не так давно долучилися новоканонізовані: преподобний Амфілохій Почаївський, благовірний князь Володимир Василькович, мученик Данило Братковський. До Собору волинських святих належать і новомученики та сповідники ХХ століття.

Волинській православної богословської академії вже понад 220 років. Вона є наступницею Острозької єпаршої семінарії, заснованої єпископом Варлаамом (Шишацьким) 1795 р. Протягом своєї історії навчальний заклад діяв у різних містах, кілька разів його закривали й відновлювали. У 1992 р. відбулося відродження духовної семінарії в незалежній Україні, яку 2011-го реорганізовано в богословську академію.

Оксана КАРНКОВСЬКА
Фото Іллі САЯ

ЄДИНА ЦЕРКВА

АРХІЄРЕЙ ОЧОЛИВ ВІДПУСТОВЕ СВЯТО У ЧЕТВЕРТНІ

Митрополит Луцький і Волинський Михаїл уперше відвідав парафію Преображення Господнього в цьому селі Маневицького благочиння після її переходу у лоно Православної церкви України.

21 жовтня владика очолив Божественну літургію з нагоди відпустового свята в день преподобної Пелагеї. Як розповів настоятель храму священник Микола Случик, цю Божу угодницю давно шанують у їхній місцині. У час, коли люди масово вмирили від чуми, тодішній священник у день вшанування цієї святої відправив службу та молився до неї, просячи заступництва. Після цього люди в селі перестали вмирати й почали відзначати відпустове свято, аби щороку вшанувати преподобну Пелагею.

Згадуючи цю історію у проповіді, високопреосвященний зауважив, що лише щира молитва віруючих людей змогла вигнати страшну біду із села. А щира молитва – це та, яку ти

Під час Богослужіння архієрей нагородив настоятеля черговою священничою нагородою. Також благословенні грамоти отримали активні миряни, які сприяли возз'єднанню громади з ПЦУ, і церковний хор «Воскресіння».

Преображенську церкву в с. Четвертня побудовано 1600 р. на кошти княгині Анни, яка була нащадком великих князів Четвертинських. У пізніші часи поблизу храму спорудили жіночий і чоловічий монастирі, будівлі яких служили фамільною усипальницею для усієї княжої родини. На жаль, обителі не збереглися, а храм є, його зараховано до пам'яток архітектури національного значення.

Нагадаємо, православна громада в Четвертні оголосила про вихід із Московського патріархату й звернулася в управління єпархії з проханням прийняти її в юрисдикцію ПЦУ у травні цього року.

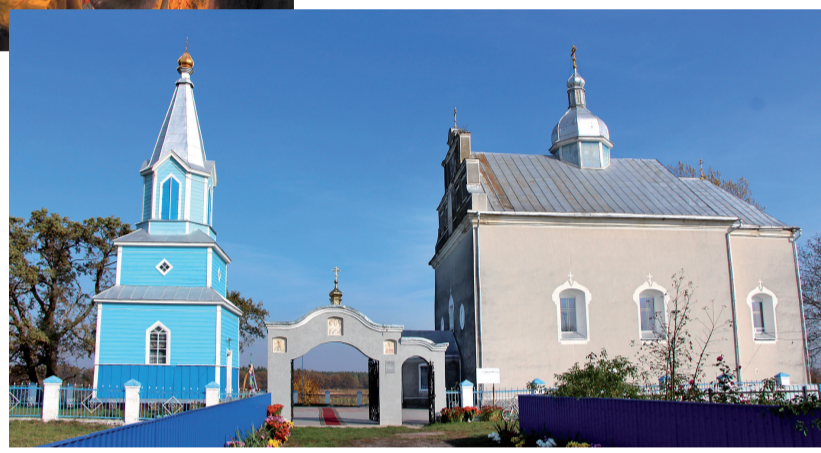
Ольга ВЕРЕМЧУК

розумієш, зрозумілою мовою, пояснює архієрей.

Адже в той день, коли Святий Дух зійшов на апостолів, вони почали говорити різними мовами, аби інші люди могли розуміти Святе Письмо. Тому сьогодні у цьому храмі й лунає молитва українською, аби всім було зрозуміло, – підкреслив керуючий єпархією.

Із владикою молилися: маневицький декан протоієрей Андрій Закидальський, цуманський – протоієрей Тарас Манелюк, настоятель о. Микола, інше духовенство Маневицького, Ківерецького і Цуманського благочинь, представники влади та громадськості, парафіяни.

ЖУРАВНИКИ: У ЦІЙ ПАРАФІЇ ВПЕРШЕ ПОБУВАВ ВЛАДИКА МИХАЇЛ

Високопреосвященний очолив Божественну літургію в храмі Великомученика Дмитрія Солунського с. Журавники Горохівського благочиння з нагоди престольного свята.

Як повідомив декан протоієрей Андрій Сидор, цю гро-

маду, яка долучилась до Православної церкви України, 8 листопада керуючий єпархією відвідав уперше.

Крім благочинного, з архієреєм молилися: настоятель парафії протоієрей Валентин Годун, інше місцеве духовенство, зокрема, шестеро душпастирів, котрі не зрадили своїм вірянам, а разом возз'єдналися в Православній церкві України.

У слові митрополит Михаїл розповідав про любов. Любити потрібно не тільки себе чи ближніх, але і ворогів. Апостол Павло говорив, що «любов довготерпить, любов милосердствує, любов не заздрить». Якби ми до-

бре це усвідомили, то не було б ворожнечі між людьми.

Далі архієрей зазначив: святими не народжуються, ними стають. Якщо почнемо робити перші кроки, то і надалі будемо вдосконалюватись. Але без Христа – це неможливо. Коли ж наша віра буде хоча б із гірчичне зерно, то і гори зрушаться з місця за нашою вірою. Людина, яка духовно зростає, творить чудеса.

Також владика навчав, що ніколи не можна говорити «я не можу», а треба – «Бог допоможе». Нездійснених речей для нас немає, коли ми з Богом, тільки треба в це вірити.

Насамкінець благословенними грамотами його високопреосвященство відзначив активних парафіян.

Після літургії духовенство відслужило літію на могилі попереднього настоятеля протоієрея Владислава Боручького.

Божий дім у Журавниках є окрасою села. Збудований ще 1905 р., але добре збережений. У Першу світову війну тут стояв полк, тож церква була полковою.

Оксана КАРНКОВСЬКА

ЮВІЛЕЙ І ВІДПУСТОВЕ СВЯТО У РАКОВОМУ ЛІСІ ВІДЗНАЧАЛИ З АРХІЄРЕЄМ

105-річчя храму Благівщення Пресвятої Богородиці в цьому селі Камінь-Каширського деканату й відпустовий празник очолив митрополит Луцький і Волинський Михаїл 10 листопада. Це був перший його візит після возз'єднання громади з ПЦУ.

Разом із високопреосвященним служили декани: камінь-каширський – протоієрей Володимир Мицько, ратнівський – протоієрей Роман Бодак, настоятель парафії протоієрей Микола Смолярчук, інше духовенство благочиння.

Керуючий єпархією вручив церковні відзнаки старості Володимирі Войчкови та іншим активним парафіянам.

На завершення Богослужіння юна вірянки Катерина Карпів виконала на бандурі пісню «Маленька українка».

У службі взяли участь, зокрема, голови райради Віктор Сус та сільради Володимир Ніщик.

Цей храм освячено у день вшанування святої Параскеви-П'ятниці 1914 р. В селі з XVIII ст. існувала інша церква, але в 1898-му згоріла, тому стараннями парафіян зведено нову. За радянських часів Божий дім було закрито, проте жителі не дали зробити з нього склад, як по інших селах. Відновила діяльність святиня у 1983 році.

Ольга ВЕРЕМЧУК

Світлина інформаційної служби єпархії

ХРОНІКА

Закінчення. Початок на с. 2, 3

У Луцьку святкуватимуть
Різдво Христове двічі?

Група парафіян звернулася із відкритим листом до митрополита Луцького і Волинського Михаїла з проханням про запровадження святкування Різдва за новоюліанським календарем, тобто 25 грудня, не відкидаючи і юліанського, 7 січня.

Як повідомив сайт *pershyj.com*, депутати обласної та Луцької міської рад, члени товариства «Просвіта» й інші активісти просять у високопреосвященного служити різдвяні відправи в кафедральному соборі Святої Трійці вже у грудні цього року, і так започаткувати традицію.

Адже більшість Православних церков у цілому світі святкують Різдво за новим стилем. «Проте Україна досі залишається у радянській (на тепер – російській) парадигмі, святкуючи Різдво 7 січня у компанії з агресором Росією», – йдеться в листі. Однак його автори не заперечують святкування Різдва 7 січня, щоб не порушувати старої традиції тим вірним ПЦУ, хто її дотримується.

Зазначимо, що ідея календарної реформи для Українського Православ'я не нова. Розглядаючи дискусії, наша газета в №2 за ц. р. вмістила статтю «ПЦУ і новий стиль». У ній йдеться, що деякі автокефальні Церкви, котрі мають статус державних, перейшли на новий стиль тоді, коли на нього перейшли їхні держави. Потім цей процес поширився й на інші. Але в декількох із цього приводу сталися розколи. Особливо великі старостильні Церкви існують у Румунії та Греції. Дві Православні церкви – Польська і Македонська – через тривалий час повернулися на старий стиль, бо лише маленька частка церковного народу стала новостильною. Окрім того, коли перейти на новий стиль, то ж не тільки щодо Різдва, а й щодо всіх нерухомих свят: Стрітання, Благовіщення, Преображення, Успіння... Тим часом щодо свят рухомих стиль залишається старим.

Стосовно звернення парафіян – владику Михаїл із розумінням ставиться до цієї ініціативи, може благословити відправу різдвяного богослужіння 25 грудня. При цьому єпархіальний архієрей наголошує, що не йдеться про відміну святкування Різдва Христового 7 січня. А ті, хто хоче його відзначити одночасно зі Вселенським Патріархатом та деякими іншими Православними Церквами 25 грудня, мають і Пилипівку розпочати раніше, а саме 15 листопада.

Душпастир у бібліотеці
навчав толерантності

Протоієрей Віктор Михалевич, настоятель луцької парафії Введення у храм Пресвятої Богородиці й капелан Східноєвропейського національного університету ім. Лесі Українки, 14 листопада у Волинській обласній бібліотеці для дітей розповідав про терпіння, повагу й шанобливе ставлення один до одного.

Зустріч на тему «Усміхнися світові і він усміхнеться тобі», присвячена Міжнародному дню толерантності, який відзначається 16 листопада, зібрала студентів університету, учнів шкіл та інших зацікавлених.

Справжнім щастям для християнина є Божа присутність, Його супровід. Коли ми з Богом, то здолаємо усе і все зможемо, сказав о. Віктор.

Священник навчав, що завжди все потрібно починати з себе. Якщо ж змінити себе, то й багато що й навколо тебе зміниться. Коли почнемо з себе, то життєвий шлях кожного наповниться щирими враженнями, хорошими й толерантними людьми.

А 16 листопада о. Віктор у прямому ефірі Громадського інтерактивного телебачення теж розповідав про толерантність.

Свята запровадили у 1996 році за рішенням Генеральної Асамблеї ООН. Саме цього дня ЮНЕСКО ухвалило «Декларацію принципів терпимості». Як заявлено в ній, «терпимість – це те, що робить можливим досягнення миру та веде від культури війни до культури миру».

ПАЛОМНИЦТВА
У ЛУЦЬКУ ВІДБУЛАСЯ ЩОРІЧНА ПРОЩА
ЛІКАРНЯНИМИ ЗАКЛАДАМИ

5–22 листопада, понад два тижні, в медичних установах обласного центру служили молебні з акафістами перед іконою святиителя і чудотворця Спиридона Тримифунтського з частинкою мощей.

Розпочали богомилля у храмі Великомученика і цілителя Пантелеймона при обласній клінічній лікарні. Богослужіння очолював канцлер єпархії протоієрей Микола Цап. Разом із ним молилися: старший капелан єпархії протоієрей Олександр Безкорвайний, настоятель парафії протоієрей Назар Бабій, інші капелани медичних закладів, медперсонал та пацієнти.

Далі служили: у Луцькому клінічному пологовому будинку, станції швидкої медичної допомоги та Волинській обласній дитячій лікарні, обласній психіатричній лікарні №1 (с. Липини), міській лікарні, поліклініках №2, №1, госпіталі ІВВ, поліклініці №3, облтубдиспансері, Волинському онкодиспансері

та хосписі, військовому госпіталі, інфекційній лікарні, обласній клінічній лікарні (корпус № 2 в с. Боголюби).

Уперше цього року реліквія перебувала в перинатальному центрі, поліклініці МВС, реабілітаційному центрі «Пролісок» (для дітей з особливими потребами). У цьому центрі капелани залишили пожертви, які збірала протягом па-

ломництва.

Цьогоріч образ для прощі привезли з Афону. Про життя святого Спиридона (III–IV ст.) відомо мало. Проте знаємо, що він був пастухом, мав дружину та дітей. Усі свої прибутки віддавав на потреби ближніх. За це Господь наділив його даром зілнення: він uzдоровляв невеликовно хворих та виганяв бісів. Після смерті дружини його висвятили на єпископа міста Тримифунт (нині Трєметусія, острів Кіпр). У цьому сані угодник не змінив свого способу життя, поєднавши архіпастирське служіння з ділами милосердя.

Після смерті знайдено його нетлінні мощі, які з 1453 року й по сьогодні зберігаються на острові Корфу у храмі, названому на його честь. Звідти й привезено реліквію для цьогорічного богомилля.

Ольга ВЕРЕМЧУК

Світлина інформаційної служби єпархії

ІКОНА, ЯКА ЗАМИРОТОЧИЛА
НА СВЯТІЙ ЗЕМЛІ, ПРИБУДЕ ДО ЛУЦЬКА

У кафедральному соборі Святої Трійці перебуватиме образ Пресвятої Богородиці, який замироточив під час паломництва волинян у Єрусалимі.

7 грудня, субота, 17.00 – зустріч святині біля центральної брами.

8 грудня, неділя: 10.00 – Божественна літургія, молебен до Пречистої Діви Марії; 17.00 – вечірня з акафістом Пресвятої Богородиці.

9–11 грудня, понеділок–середа: 9.00 – Божественна літургія, молебен; 17.00 – вечірня з акафістом.

12 грудня, четвер: 9.00 – Божественна літургія, молебен; 17.00 – Соборвання (для прийняття цього таїнства необхідно зареєструватися у свічнику того ж дня, а також приступити до сповіді й причастя напередодні або за кілька днів).

13 грудня, п'ятниця: 9.00 – Божественна літургія, молебен; 17.00 – вечірня з акафістом.

14 грудня, субота: 9.00 – Божественна літургія, молебен; 17.00 – всенічна.

15 грудня, неділя: 10.00 – Божественна

літургія, молебен; 17.00 – вечірня з акафістом.

Окрім зазначених відправ, між ранковими та вечірніми богослужіннями – молебні на замовлення.

Раніше інформаційна служба єпархії повідомляла про краплинку мира, що з'явилася на образі Богородиці, який придбали у Вифліємі. Тоді один із прочан – священник Павло Михальчук – вирішив придбати ікону для своєї сім'ї.

У храмі Гробниці Божої Матері, де на чільному місці встановлено Єрусалимську ікону Діви Марії, богомольці почали правити акафіст. Душпастир перший приклонився до святині та поставив Вифліємську реліквію біля Єрусалимської. Після цього продовжив читати акафіст, а владику Михаїл помазував прочан миром. Саме у цей час паломники побачили рідину на іконі у вигляді сльози, яка скотилася.

Тепер образ зберігається у храмі Великомучениці Параскеви-П'ятниці, що в Закарпатській єпархії, де служить о. Павло.

Протоієрей Віталій СОБКО

Світлина з сайту t1.ua

«Мирт» долучився до проекту
з мультитерапії

Молодіжна платформа «Мирт», що діє в жидичинському чоловічому монастирі Святителя Миколая Чудотворця, долучилась до нового інтеграційного проекту з мультитерапії, організованого Управлінням соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді Луцької міської ради. Про це повідомив сайт *lutskrada.gov.ua*.

Перше заняття відбулось 15 листопада в інтеграційних студіях розвитку для дітей та молоді з інвалідністю при міськраді. Діти, які потребують соціальної підтримки, вчилися працювати з мультиплікацією. Вони створювали героїв улюбленого фільму, розглядали його сюжет, пробували себе в ролі мультиплікаторів. Наступного тижня передбачено друге заняття.

Мультитерапія як один із видів арттерапії (лікування мистецтвом) дозволяє дитині подолати страх, наповнити своє життя творчістю і радістю.

Молодіжна платформа «Мирт» (раніше

називалась Молодіжним братством «Мирт») створена в 2014 р., нараховує близько 15 членів. Заняття проходять щонеділі після Божественної літургії в монастирі (на скиту Святого Духа – в теплу пору або в бібліотеці обителі – в холодну). Ієродиякон Каліник (Півненко) спочатку розповідає про Євангеліє, далі проводиться запланована робота: організовують цікаві проекти для молоді, майстер-класи, ярмарки, конкурси, виставки, відвідують із виставами хворих у лікарнях, хосписі та займаються благодійністю.

Проповідь архієрея:
Не живи з плямами гріха

Гріхи потрібно широким замолювати, а не просто ставити свічки. Про це говорив митрополит Луцький і Волинський Михаїл 17 листопада, в неділю 22-гу після П'ятдесятниці, під час казання в кафедральному соборі Святої Трійці.

Високопреосвящений пояснив: коли ти робиш прикрість, розуміючи, що просто потім прийдеш та покаєшся, чи просто поста-

виш свічку і все минеться, – ти помиляєшся. Це буде лише першим кроком до твого прощення. Окрім цього, варто довести своє розкаяння і діями.

Аби було зрозуміліше, як гріх оскверняє нашу душу, архієрей провів аналогію з білим простирадлом. Як ми замастимо біле полотно, то відразу ж намагася його відіпрати. Але не завжди вдається зробити так, аби не залишилося сліду. Так само і наша душа вимагає постійного очищення. Осквернити її можна швидко, переконую керуючий єпархією.

Тому митрополит закликає: «Не спіши грішити!», адже буде важко потім виправити помилку. А якщо уже згрішив, то не живи з плямами гріха, кайся і працюй над собою.

Представник синодального
управління зустрівся з капеланами

Військові священники єпархії взяли участь в обговоренні важливих питань із першим заступником голови синодального управління військового духовенства протоієреєм Тарасом Мельником, який з робочим візитом відвідав Луцьк 19 листопада. Про це повідомили на сторінці управління у «Фейсбукі».

З благословіння митрополита Луцького і Волинського Михаїла в актовій залі Волинської православної богословської академії канцлер єпархії протоієрей Микола Цап, головний військовий капелан єпархії протоієрей Михаїло Бучак та інші душпастирі обговорювали перспективи законодавчого врегулювання діяльності військових священників. Ішлося й про інші актуальні й дискусійні проблеми, що переймають нині українське суспільство.

Панотці вважають, що Законом України «Про капеланство», проект якого обговорюється, питання соціального захисту та реабілітації військових священників має бути вирішене і затверджене на державному рівні.

Владика Михаїл служив
у Михайлівському Золотоверхому

У день Собору Архістратиґа Михаїла та інших небесних сил безплотних митрополит Луцький і Волинський Михаїл взяв участь у Богослужіннях з нагоди престольного свята головного храму Православної церкви України в Києві.

Напередодні празника відслужили всенічну, а 21 листопада – Божественну літургію. Торжество очолив Предстоятель ПЦУ Митрополит Київський і всієї України Епіфаній.

Детальніше про це можна прочитати на сайті *potisna.info*.

Як відродилась вишківська парафія

Сайт *lutsk.rayon.in.ua* опублікував статтю про відновлення однієї з луцьких громад – Свято-Михайлівської, що в мікрорайоні Вишків.

Із розповідей старожилів відомо, що храм у тодішньому приміському селі Вишків згорів у роки Першої світової війни. Польська влада у міжвоєнні часи дозволила українцям звести приміщення «Просвіти».

Із приходом «советів» наприкінці 30-х років його використовували по-різному: клуб, читальня, склади, навіть конюшня. З дозволу німців під час Другої світової війни на Україні відкрилося близько чотирьох тисяч православних храмів, з-поміж яких постав і Свято-Михайлівський на Вишківі.

В 40-х роках церква була зруйнована радянською владою: скинули куполи і дзвони, відновили бібліотеку й клуб.

У 1991 році Божий дім відродився. Першу літургію правили на Пасху. А із постановою у 1992-му Української православної церкви Київського патріархату тодішній єпископ Луцький і Володимир-Волинський Серафим благословив молодого священника Степана Гайгеля (нині протоієрей і військовий капелан) очолювати громаду на честь Собору Архістратиґа Михаїла та інших небесних сил безплотних. У цьому храмі панотець служить понад двадцять п'ять літ.

Детально ознайомитися з матеріалом можна на єпархіальному сайті *Pravoslaviavolyni.org.ua*, у розділі «Статті».

Інформаційна служба єпархії

ОФІЦІЙНО

Священника Станіслава Домарацького призначено настоятелем парафії Преображення Господнього в с. Бистровиця Горохівського деканату (указ № 165 від 25 жовтня 2019 р.).

Священнику Володимиріві Семенюку дано благословіння нести послух духівника Голобського округу Ковельського райдек. (№ 166 від 29 жовтня).

Священника Назарія Благути звільнено від обов'язків настоятеля парафії Покрови Пресвятої Богородиці в Ковелі, а **священника Ігоря Кухту** призначено на цю посаду (№ 167, 168 від 29 жовтня).

Священника Андрія Голуба звільнено від обов'язків настоятеля парафії Апостолів Петра й Павла в с. Берегове і призначено настоятелем парафії Святого Духа в с. Рудка Козинська й Апостола Йоана Богослова в с. Тихотин Рожищанського дек. (№ 170-172 від 6 листопада).

Ігумена Якова (Мільяна) призначено настоятелем парафії Святих апостолів Петра й Павла в с. Берегове Рожищанського дек. (№ 173 від 6 листопада).

Священника Романа Кобрія звільнено від обов'язків настоятеля парафії Преподобного Сергія Послушного в с. Змії-

нець Луцького райдек. із зарахуванням поза штат епархії та правом переходу в іншу (№ 174 від 6 листопада).

Священника Сергія Крука звільнено від обов'язків настоятеля парафії Покрови Пресвятої Богородиці в с. Перемиль Горохівського дек. і призначено настоятелем парафії Преподобного Сергія Послушного в с. Зміїнець Луцького райдек. (№ 175, 176 від 7 листопада).

Священника Назарія Василюка призначено настоятелем парафії Покрови Пресвятої Богородиці в с. Перемиль Горохівського дек. (№ 177 від 7 листопада).

Священника Ігоря Кухту звільнено від обов'язків настоятеля парафії Різдва Пресвятої Богородиці в с. Мизово Старовижівського дек., а **священника Богдана Маримона** призначено на цю посаду. (№ 178, 179 від 11 листопада).

Протоіерею Валерієві Владичі дано благословіння опікуватися в/ч А 2466 ЗСУ (№ 181 від 14 листопада).

ПАЛОМНИЦТВА

14-15 грудня – до святинь Польщі: Ченстохова, Краків. Зголошуватися не пізніше ніж за три дні.

22 грудня – до святинь Рівенщини: монастир у Дермані (п'ять чудотворних ікон і цілюще джерело) – собор в Острозі (мироточива ікона) – монастир у Межиричі (чудотворна ікона) – джерело Св. Миколаї в Гільчі – монастир у Городку (чудотворна ікона, частинка гроби Пресвятої Богородиці). Виїзд о 6.30. Повернення – о 22.00. Пожертва 250 грн.

28 грудня – на нічну Літургію в жіночій монастир Покрови Пресвятої Богородиці в с. Тростянець Ківерецького деканату. Виїзд 27 грудня о 23.00. Повернення 28 грудня – о 04.00. Пожертва 100 грн.

29 грудня – до святинь Львова. Виїзд о 6.30. Повернення – о 23.00. Пожертва 400 грн.

1 січня 2020 р. – до почаївських святинь: лавра – монастир Святого Духа (колишній лаврський скит) – наше кладовище – джерело Праведної Анни – жіночий монастир Богоявлення Господнього у Кременці – храм Пророка Іллі в Дубенському замку. Виїзд о 6.30. Повернення – о 20.00. Пожертва 250 грн.

19 січня – до джерела Праведної Анни на Велике йорданське водосвяття. Виїзд 18 січня о 21.00. Повернення 19 січня о 3.30. Пожертва 250 грн.

23-29 березня – до Святої Землі (проща «Дорогою Ісуса Христа»): Хайфа – долина Армагеддон – Назарет – Кана Галілейська – гора Фавор – біблійна Галілея – Йорданіт – гора Сіон – Ейн-Карем – Віфлеєм – Єрусалим – Віфанія – Юдейська пусталя – Єрихон – Мертве море – Лідда – Кумран. Зголошуватися не пізніше ніж за два тижні.

29 червня – 11 липня, 10-22 липня, 21 липня – 2 серпня, 1-13 серпня – до святинь Одещини: храми й монастирі в обласному центрі, чудотворна ікона Пресвятої Богородиці в с. Кулевча. Зголошуватися не менш як за 40 днів.

Реєстрація – не пізніше ніж за день до початку прощі (якщо не зазначено інше). Виїзд на всі богомілья – від Свято-Троїцького собору в Луцьку. Докладніша інформація та реєстрація – у паломницькому центрі епархії «Україна» (керівник Лариса Савчук) за тел. (050) 812-09-79.

ВИСЛОВАНО ПОДЯКУ ЗА ПОЖЕРТВУ ТОНІ ДЕМ'ЯНЧУК-ШАЛАПАЙ

Митрополит Луцький і Волинський Михаїл висловив щирі вдячність православної українці з Великобританії п. Тоні Дем'янчук-Шалапай за вагомий благодійний внесок на розбудову Православної церкви України.

У листі до жертводавці владика зазначив: «Просимо Бога, аби Він дарував Вам міцне здоров'я та довголіття. Закликаю на Вас та родину Боже благословення!». Разом із тим, високопреосвященний запрошує пані Тоню «відвідати свою Батьківщину Україну і, зокрема, Луцьк».

Кошти, люб'язно переказані щедрою меценаткою, використано на розбудову Волинської православної богословської академії та жіночого монастиря Покрови Пресвятої Богородиці в с. Тростянець Ківерецького деканату.

ЕПАРХІАЛЬНИЙ КАЛЕНДАР

26 листопада
День народження: 45 років тому, 1974-го, – протоієрей Богдан Войцович, духівник Ковельського міськдек., настоятель парафії Покрови Пресвятої Богородиці в с. Журавлине Старовижівського дек. (просимо пробачення, що ця дата помилково не потрапила в жовтневий номер нашої газети).

2 січня 2020 р.
День освяти храму: 15 років тому, 2005-го, – церква Різдва Хрестителя і Предтечі Йоана в Ковелі.

9 січня
День освяти храму: 30 років тому, 1990-го (точні числа й місяць невідомі), – церква Апостола, першомученика архідиякона Стефана

в Торчині Луцького райдек.

День висвяти: 15 років тому, 2005-го, – священник Артем Кованський, клірик парафії Ікони Холмської Божої Матері в Луцьку.

14 січня
День висвяти: 20 років тому, 2000-го, – протоієрей Юрій Близнюк, інспектор з питань місійної діяльності Управління епархії, настоятель парафії Великомучениці Катерини в Луцьку.

25 січня
День народження: 45 років тому, 1975-го, – протоієрей Віктор Липчик, настоятель парафії Покрови Пресвятої Богородиці в с. Хорохорин, Успіння Пресвятої Богородиці в с. Шепель Луцького райдек.

30 січня
День висвяти: 15 років тому, 2005-го, – священник Микола Сегет, настоятель парафії Воздвиження хреста Господнього та цвинтарного храму Великомучениці Варвари в с. Угринів Горохівського дек.

Щиросердечно вітаємо вас із ювілеями, боголюб'язні отці, браття і сестри! Хай Господь благословляє усіх вас на многії і благії літа!

Інформаційно-видавничий центр епархії буде вдячний за повідомлення про помилки чи недопрацювання у цій рубриці газети, а також у календарному розділі сайту pravoslavivolyani.org.ua.

СПІВЧУТТЯ
Упокоївся протоієрей Микола Коновалов

Управління Волинської епархії з сумом повідомляє, що ввечері **23 жовтня** на 62-му році життя помер настоятель парафій Святого Духа с. Рудка-Козинська й Апостола Йоана Богослова с. Тихотин Рожищанського деканату.

Микола Сергійович Коновалов народився 19 жовтня 1958 року в м. Прилуки Чернігівської області в родині робітників. Із 1964 року жив у м. Сокаль Львівської області, куди переїхали батьки. Після закінчення середньої школи працював на панчішній фабриці. Після служби в армії повернувся на те ж підприємство. У 1982 році одружився. У 1986-му з відзнакою закінчив Республіканський заочний технологічний технікум. Того ж року вїхав на роботу в Туркменістан і повернувся звідти на попереднє місце в 1992-му.

У 1996 році М. Коновалов вступив до Волинської духовної семінарії УПЦ Київського патріархату і в 1999-му закінчив її за першим розрядом (тобто всі предмети – лише на «відмінно» і «добре»).

У 1999 році митрополит Луцький і Волинський Яків (Панчук) рукоположив його в сан диякона і невдовзі – священника, у 2000-му нагородив саном протоієрея.

У різні роки отець Микола виконував пастирське служіння в місті Ковелі, селах Павловичі Локачинського, Павлівка Іваницького, Поворськ, Білин і Колодниця Ковельського районного. Самійличі Шацького благочин'я.

Митрополит Луцький і Волинський Михаїл, духовна консисторія висловлюють глибоке співчуття матінці Ользі, двом синам небіжчика, парафіянам і просять всемілостивого Бога простити йому всі провини й оселити там, де праведні спочивають.

Увечері **24 жовтня** рожищанський декан протоієрей Василь Шняк разом із духовенством благочин'я відслужив парастас у каплиці Святого Духа с. Рудка-Козинська. Там же наступного дня, **25 жовтня**, о. Василь очолив Божественну літургію та чин похорону. Погребіння новопреставленого відбулося в с. Ястровичі Радехівського р-ну Львівської обл.

Шановні читачі, дорогі брати і сестри! Не використовуйте наш часопис у господарських цілях. Якщо газета Вам уже не потрібна – передайте її ближнім або в бібліотеку

СЛОВО ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ УКРАЇНИ – НА ВОЛИНІ

ЧИТАЙТЕ
Різноманітна духовна література: запитуйте у храмах, книгарні-бібліотеці «Ключі» за адресою: Луцьк, просп. Волі, 2 (навпроти ЦУМу, біля обласної юнацької бібліотеки). Розпорядок роботи: будні – 9.30–19 год; свята, суботи й неділі – 10–17 год.

СЛУХАЙТЕ
Передача «Благо»: неділя, 7.30, FM-радіостанція «Сім'я і дім» (102,4 МГц).

ЧИТАЙТЕ, ДИВІТЬСЯ, СЛУХАЙТЕ
Сайт pravoslavivolyani.org.ua – історія, устрій епархії, святині, персоналії, документи, новини, фото, відео, газета, книги, аудіо, передрук.

Волинські ЕПАРХІАЛЬНІ ВІДОМОСТІ
Частина Волинської єпархії Православної Церкви України

Свідчення про державну реєстрацію: ВЛ № 219 від 03.08.2004 р.
Засновник і видавець – Управління Волинської епархії Української Православної Церкви Київського Патріархату (Волинська духовна консисторія)
Друк – ПРАТ «Волинська друкарня» (Луцьк, просп. Волі, 27). Тел. (0332) 710-301. Зам. №1135. Наклад 1200 пр. Передплатний індекс 91241.

РЕДАКЦІЯ
Віталій КЛІМЧУК (головний редактор), Віктор ГРЕБЕНЮК (літературний редактор і коректор), протоієрей Віталій СОБКО, Микола ВОЛОШИН (верстка)

При використанні матеріалів часопису для публікації в інших ЗМІ посилання на нього обов'язкове. Редакція не завжди поділяє позиції авторів, які несуть відповідальність за достовірність поданої інформації, та залишає за собою право редагувати матеріали або не друкувати їх зовсім. Рукописи не рецензуються і не повертаються, листування з читачами – тільки на сторінках газети.

ДОВІДНИК ВОЛИНСЬКОЇ ДУХОВНОЇ КОНСИСТОРІЇ

43025 Луцьк, Градний узвіз, 1
volynkonsistoria@ukr.net
Час роботи: понеділок–п'ятниця (крім святкових днів), 10:00–16:00, обідня перерва – 13:00–14:00

КЕРУЮЧИЙ ЕПАРХІЄЮ
Митрополит Луцький і Волинський МИХАІЛ. Тел./факс (0332) 72-44-64

КАНЦЕЛЯРІЯ
Канцлер – протоієрей Микола ЦАП. Тел. (0332) 72-53-63
Віцеканцлер – протоієрей Олександр БЕЗКОРОВАЙНИЙ. Тел. (0332) 72-44-64

ІНФОРМАЦІЙНО-ВИДАВНИЧИЙ ЦЕНТР
Тел. (0332) 72-21-82
Голова центру – протоієрей Віталій СОБКО. Моб. (050) 661-56-68
Інформаційна служба (збір та опрацювання даних про діяльність епархії) info@sluzhba@ukr.net
Сайт – pravoslavivolyani.org.ua
info@pravoslavivolyani.org.ua
Пресслужба (співпраця зі ЗМІ) – пресекретар протоієрей Віталій СОБКО. Моб. (050) 661-56-68. Pres-sluzhba@ukr.net
Газета «Волинські епархіяльні відомості». Hazeta.vyev@gmail.com

Телестудія «Собор» – гол. редактор диякон Сергій ПАНАЩУК
Радіостудія «Благо» – головний редактор протоієрей Віктор ПУШКО. Тел. (095) 126-40-77. Blahoukr.net
Видавничий відділ і книгарня-бібліотека «Ключі» – завідувач Дмитро ГОЛОВЕНКО. Тел. (050) 339-73-66, (067) 570-57-97. kljuchi@ukr.net

КАПЕЛАНСЬКА СЛУЖБА
Старший капелан – протоієрей Олександр БЕЗКОРОВАЙНИЙ
Інспектор з питань місійної діяльності – протоієрей Юрій БЛИЗНЮК. Тел. (0332) 20-00-25, моб. (095) 538-05-87

ПАЛОМНИЦЬКИЙ ЦЕНТР «УКРАЇНА»
Керівник Лариса САВЧУК. Тел. (0332) 71-83-77, моб. (050) 812-09-79
Уповноважений епархії у справах сім'ї – протоієрей Василь КЛОЧАК. Моб. (066) 571-75-27, (097) 180-20-43

СВЯТИНІ ВОЛИНИ

ЛЮБЛИНЕЦЬ: ЮВІЛЕЙ ХРАМУ ТА ОСВЯЧЕННЯ НЕДІЛЬНОЇ ШКОЛИ

Митрополит Луцький і Волинський Михайл 20 жовтня відвідав парафію Великомученика і цілителя Пантелеймона у цьому селищі Ковельського районного деканату.

Виголошуючи проповідь, високопресвященний нагадав про шлях людини до Господа. У кожного він різний. Адже марно говорять: скільки людей – стільки шляхів до Творця.

Із керуючим єпархією молилися ковельський міський декан протоієрей Василь Мичко, старовижівський – протоієрей Іван Зеленько, настоятель громади протоієрей Матвій Олійник, духовенство міського та районного благочинь. Також у Богослужінні взяли участь голова Люблинецької ОТГ Наталя Сіховська, голова райради

Андрій Броїло, інші представники влади та громадськості.

На завершення служби владика Михайл вручив відзнаки меценатам та активним парафіянам.

Опісля відбулось освячення приміщення недільної школи, що на території храму. Як розповів о. Матвій, тепер понад 30 дітей, які відвідують її, матимуть постійне місце для занять.

Пантелеймонівська громада в Люблинці утворилась у 2005 році. Перші служіння проходили в капличці – кімнаті місцевої амбулаторії. Потому перейшли у вагончик, який стояв просто в полі. На початку 2009-го завдяки старанням церковного старости Федора Долінка за короткий час змурували й освятили каплицю.

Одночасно було звершено чин заснування нового храму і поставлення хреста. 18 жовтня 2015 року відбулося освячення храму.

Ольга ВЕРЕМЧУК Світлина інформаційної служби єпархії

ЄДИНА ЦЕРКВА

У НОВОСТАВІ – 30-РІЧЧЯ ВІДНОВЛЕННЯ ДЗВІНИЦІ

Свято-Успенська парафія в с. Новостав Луцького районного деканату 8 листопада, в день ушанування великомученика Димитрія Солунського, провела відпустове свято з нагоду ювілею.

Божественну літургію очолив декан протоієрей Воло-

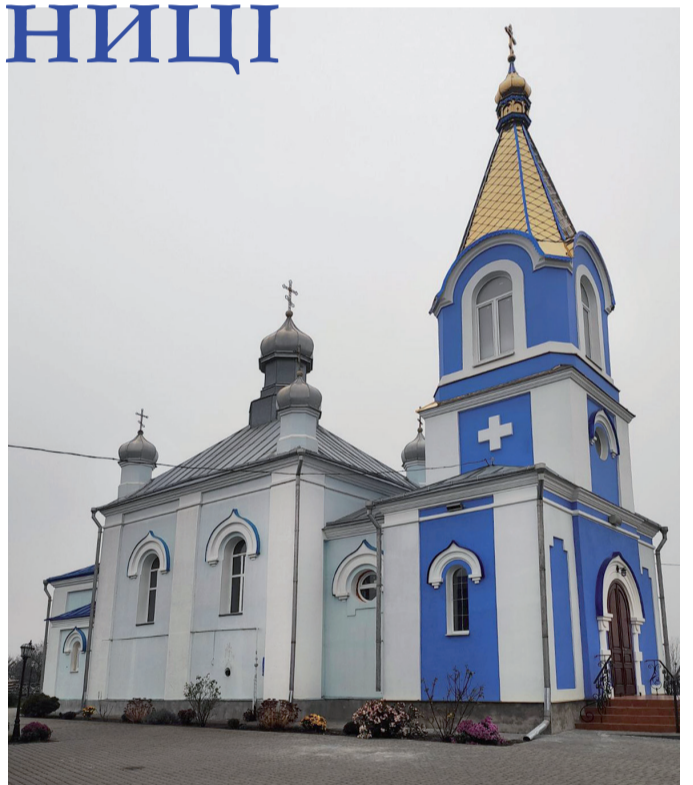
димир Присяжнюк. Із ним співслужили настоятель священник Андрій Марцинюк, інше духовенство благочиння.

У душпастирському слові отець Володимир закликав більше гуртуватися і берегти наші святині, не лінуватися ходити до церкви. Люди за Христа віддавали своє життя, а ми іноді пропускаємо Богослужіння через лінощі чи байдужість.

А о. Андрій розповів, що у 1961 році тут був буревій, який зруйнував дзвіницю. Селяни ще пам'ятають, як на ній поселились лелеки. Храм, що за радянської влади був закритий, відновили 1989 року з ініціативи активних парафіян, які власним коштом відремонтували й дзвіницю. Того ж року її на день великомученика Димитрія освятили, а в оновленій церкві правили першу службу. Панотець зазначив, що від часу, як цей храм у лоні Православної церкви України, збільшилась кількість жертводавців, яким він дуже вдячний. Завдяки їм основні ремонтно-реставраційні роботи спільними зусиллями і з Господньою допомогою завершено.

Цей Божий дім засновано 1681 року (в церкві зберігається балка з відповідним написом) як римо-католицький костел, із 1891-го діє як православний храм. У ХХ столітті зазнав перебудов; останнім часом теж була необхідність ремонтно-реставраційних робіт.

Оксана КАРНКОВСЬКА Світлина Сергія Трепяка та Юрія Романчука

РАДИМО ПРИДБАТИ

ВИЙШЛА ДРУКОМ САТИРИЧНА КНИГА ПРАВОСЛАВНОГО ЗМІСТУ

Головний редактор «Волинських єпархіальних відомостей» Віталій Клімчук написав книжку «Подвійний стандарт».

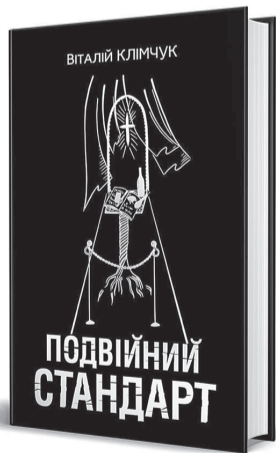
У цьому сатиричному творі (автор окреслив його жанр як роман у віршах) зроблено зріз усього українського суспільства. Суспільства, у якому фальш і продажництво стали наче нормою життя. Суспільства, де рука руку миє, а ворон ворону ока не виклює. Авжеж, ми всі проти корупції та казнокрадства, проти брехливості та лицемірства. Однак, на думку багатьох, це стосується лише якихось далеких від нас олігархів і високопосадовців, а не таких-от простих людей. Тож, ідучи до сповіді (а ми ж усі ходимо до сповіді, хоч би часом), у черзі до священника можемо позгадувати багато своїх гріхів, проте щиро зізнатися в них, а отже пообіцяти Богові змінитись, – бува не вистачає духу.

Перед читачами проходить галерея колоритних образів: різних професій, віку, морального рівня... Часом здається, що з погляду поета всі вони однаково безнадійні обманці, однак «промінь світла в темному царстві» усе-таки є.

Тож аби й нам стати таким промінцем, варто прочитати цю книгу (яка, до того ж, написана дуже легко).

Доробок випущено в київському видавництві «Гамазин». Придбати «Подвійний стандарт» можна у Луцьку в книгарнях «Є», «Дім книги», «Освіта» або замовити з доставкою поштою через інтернет, набравши пошукові слова «Подвійний стандарт. Роман».

Цю книгу можна купити і в єпархіальній бібліотеці-книгарні «Ключі» (Луцьк, просп. Волі, 2 – біля обласної юнацької бібліотеки, навпроти ЦУМУ, тел.: 050 339 73 66, 067 570 57 97, ел. пошта klyuchi@ukr.net)

ЄПАРХІАЛЬНИЙ КАЛЕНДАР НА НАСТУПНИЙ РІК

Видавничий відділ єпархії «Ключі» випустив настінний церковний календар на 2020 рік. На ньому зображено ікону всіх волинських святих і подано, зокрема, особливо шановані на Волині свята й пам'ятні дати. Придбати календар можна в єпархіальній книгарні-бібліотеці «Ключі», а також у храмах і монастирях єпархії.

